

Svarene på ovennævnte spørgsmål og evt. uddybende kommentarer kan sendes til skolens sekretær, fru Anny Winkler, Ny Munkegades skole, 8000 Århus C.

Undertegnede har været lærer på skolen i mere end 25 år og vil bl. a. gerne være med til, at lukningen af skolen bliver så festlig som mulig og med deltagelse af så mange som mulig.

Foreløbig har jeg kendskab til flg. adresser:

Ole Larvid Andersen, Blomstervangen 48, 8250 Ege	06 22 79 80
Peter Krøger Laursen, Bogøvanget 18, 8381 Mundelstrup	06 24 03 10

Ifølge protokollen bestod din klasse derudover af flg.:

Leif Dam Andersen
Peter Kjær Andersen
Ole Arndahl Andreassen
Poul Erik Christensen
William Frank
Fritz Hansen
Erik Gadegård Jensen
Søren Bo Jensen
Otto Lassen
Georg Ove Nielsen
Niels Christian Nielsen
Peter Skjoldhøj Nielsen
Poul Erik Olesen
Flemming Hagelquist Petersen
Steen Skov Storgård
Ole Alfred Sørensen

Med venlig hilsen og på forhånd tak for din opbakning

Kjeld Jensen
Kjeld Jensen

P.s. Et brev af denne karakter skulle gerne nå så mange Munkegadeelever som muligt, så for god ordens skyld bedes evt. adresser også forsynet med oplysninger om, hvilket år de pågældende har forladt Ny Munkegades skole.

Farvel til en loyal leder

NÅR Ny Munkegades Skole lukker og nedlægges her før sommerferien, bliver det også sidste dag i et langt skoleliv for inspektøren Svend Erik Bang-Sørensen, der har valgt at gå på pension.

Skolens ledere gennem 141 år har hver på sin vis med dygtighed markeret sig i byens liv i Århus, og Bang-Sørensen har ikke været nogen undtagelse.

Bang-Sørensen, der er 66 år, har været inspektør på Ny Munkegades Skole i næsten 24 år. Forinden havde han fungeret først på Ingerslevs Boulevard Skole og derefter tre år som viceinspektør på Paradisgades Skole.

Han er også kendt for sit store arbejde i AGFs fodboldafdeling og i Århus Idrætspark.

MEDARBEJDERNE på skolen har altid vidst, at han var leder, og i situationer, hvor der har været brug for loyalitet, har de altid fået den. Men samtidig har de aldrig følt inspektøren som dominerende i det daglige. De har selvstændigt kunnet tage initiativer og er altid

Svend Erik Bang-Sørensen foran Ny Munkegades Skole — når den lukkes, går han af. (Foto: Jørn Tjinn)

blevet bakket op — også i tilfælde, hvor der ikke var pædagogisk enighed. Det er egenskaber, som kalder arbejdslyst og initiativ frem i en lærerstab.

Medarbejderne på skolen fremhæver besindighed og ro som træk, der særligt karakteriserer Bang-Sørensen i inspektørstolen. En sag er altid blevet belyst helt, før beslutningen er truffet, og Bang-

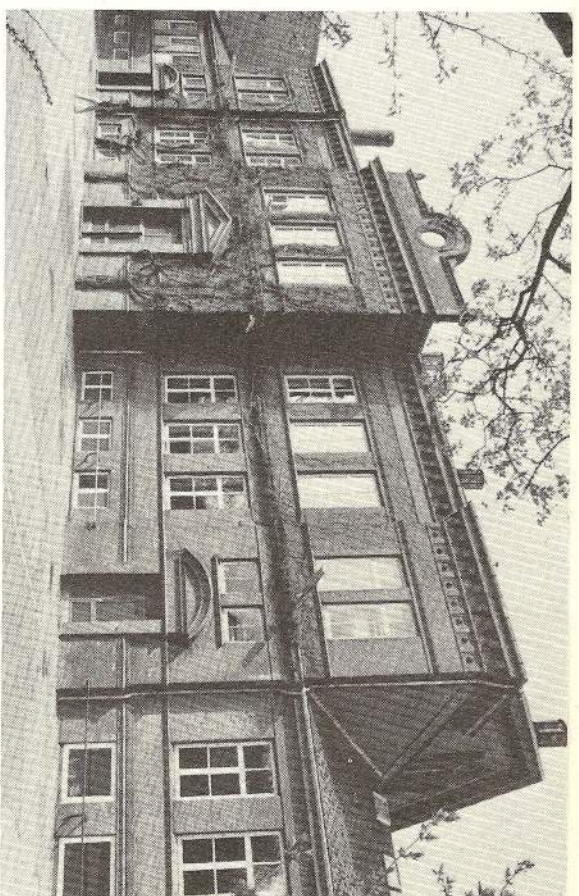
Sørensen ejer stædigheden til at forfølge en sag og evnen til at se mulighederne i andres ideer.

Lærerne lader gode tanker og ønsker følge deres inspektør, for-sikrer de.

Skolenævnet holder reception på skolen for Bang-Sørensen 16. juni kl. 13-15.

NY Munkegades Skole

Afslutnings- arrangement 18. juni 1988

Indbydelse

Som du måske har hørt, er din "gamle" skole nedlagt med udgangen af dette skoleår.

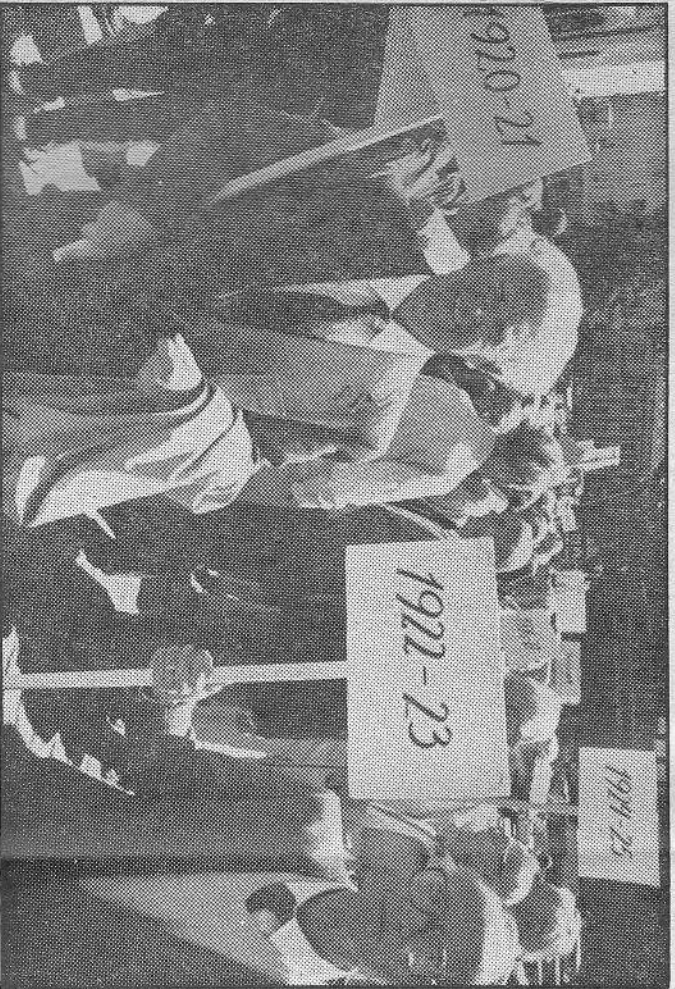
I den anledning føler vi, at det ville være en god idé, at samle så mange af de "gamle" elever som muligt til et festligt afslutnings-arrangement

Lørdag, den 18. juni 1988.

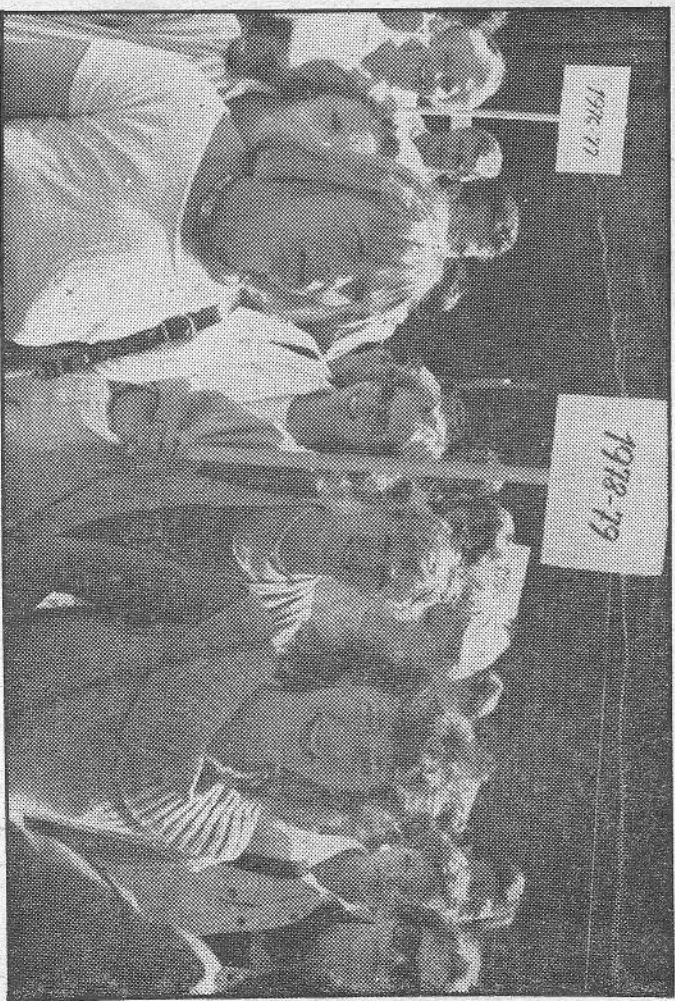
På bagsiden kan du se det detaljerede program.
Vi håber, at se dig til en festlig "skoledag".

Med venlig hilsen
Festkomiten

To af de ældre årgange i optøget, Svend Aage Jensen, der gik ud med realeksamen i 1920, og Christian Sørensen, årgang 23.

Optøget bar tydeligt præg af drengeskole og først i slutningen af optøget, hvor de unge årgange dukkede op, var der piger med.

De gamle drenges farvel til skolen

Flere hundrede tidligere elever i optog til Ny Munkegades skole

De kom fra nær og fjern, de gamle drenge fra Ny Munkegades skole, da tidligere elever i går markerede skolens lukning i fredags med at gå i optog til skolen.

Mange hundrede deltog i sørgemarchen, der udgik fra Store Torv, men stemningen blandt deltagerne var munter ved gensynet med gamle venner.

Årgange, der helt tilbage i 1914 tog realeksamen på dengang drengeskolen Ny Munkegades Mellem- og Realskole.

knyttet til skolen, og nu har vi ikke længere et tilholdssted til fester og jubilæer for gamle elever. Det er ikke et protesttog, men en markering af slutningen på en epoke, siger Hønløkke.

Christensen og Erik Jørgen Jensen, der begge tog realeksamen i 1937.

På Ny Munkegades skole talte borgmester Thorkild Simonsen og medicinaldirektør Palle Juul-Jensen, der er tidligere elev fra skolen.

t-k

Finsensgades skole pakkes ned

... og duerne flyver fra Brobjergskolen.

Den allersidste

Tre midtbyskoler i Århus markerede deres lukning med sang, balloner og duer.

Af Kaj Asmussen

Foto: Axel Schütt og Dan Jakobsen

— Det er jo ikke nogen begravelse, sagde skoleinspektør Henning Bjerring og prøvede at se ud, som om han mente det.

På Finsensgades Skole havde lærere og elever besluttet at gøre en fest ud af det, der ellers let kunne drukne i tårer: Den allersidste skoledag.

Derfor var der muntert fællesløb gennem skolen og is og balloner til alle før samlingen omkring skolens flagstang.

Men der var alligevel adskillige par våde øjne, der fulgte flagets nedtur og ballonernes opdrift, inden Henning Bjerring kunne erklære skolen for officielt lukket.

Om nogle måneder sidder der sandsynligvis kontorfolk på elevernes og lærernes pladser.

Og sætter punktum for et stykke Århus-historie.

Farvel Gunhild

Tre midtbyskoler i Århus lukkede i går. Tre skoler med hver deres traditioner og historie. Og 830 børn, der havde meget at tage afsked med.

— Hej Mik, vil du ikke med op at sige farvel til Gunhild, råbte en knægt på Finsensgades Skole.

Gunhild er inspektørens sekretær Gunhild Brücher, som i 21 år har snakket med, trøstet og sat plastre på eleverne. Og været med til at ordne alt det andet, der kommer ind på skolens kontor.

— Det er jo vigtigt for børnene, at de har et sted, hvor der altid er nogen, der kan snakke med dem, sagde hun med et sørgmodigt blik på flyttekasserne.

Selv flytter hun efter sommerferien til en anden skole, mens de fleste af børnene rykker over på Skovvangsskolen.

Ny Munkegades Skoles elever startede dagen med en stille smaltidssang, fik luft i ballonerne og gik ned i skolegården, hvor det lokale orkester spillede i til skolens egen feriesang.

For 21. og sidste gang gjaldede det om, nu kommer den — Ferietid, ja så kommer vi ud over gaden, forbi brandstationen, der kvitterede med at sende et stort afsted, og op til Samsøgades Skole for at tage imod mange af eleverne.

— Nu har vi grædt nok over, at skolen lukkes. Lad os nu se fremad, sagde skoleinspektør Sv. E. Bang-Sørensen.

Men det var der ikke så mange børn, der var med til, da flaget gled ned til jorden. »Om lidt er vi borte, om lidt er alt

Brobjergskolen.

Farvel og tak til inspektøren på Ny Munkegades skole

idste skoledag

g med sang, balloner og duer

Selv flytter hun efter sommerferien til Haselager skole, mens de fleste af »hendes« børn rykker over på Skovvangsskolen.

Ny Munkegades Skoles elever og lærere startede dagen med en stille snak i klasseværelserne, fik luft i ballonerne og gik så ud i skolegården, hvor det lokale orkester stemte til skolens egen feriesang.

For 21. og sidste gang gjaldede »Feretid, ja nu kommer den — Ferietid, ja skolen glemmer vi« ud over gaden, forbi brandstationen, der kvitterede med at sende et udrykningstog afsted, og op til Samsøgades Skole, som skal tage imod mange af eleverne.

— Nu har vi grædt nok over, at skolen skal lukkes. Lad os nu se fremad, sagde skoleinspektør Sv. E. Bang-Sørensen.

Men det var der ikke så mange, der var i stand til, da flaget gled ned til Kim Larsens. »Om lidt er vi borte, om lidt er alt forbi«.

Og inspektøren selv havde heller ikke let ved det, da eleverne overrakte ham en gave til pensionsårene og en tak, »fordi du altid har været så god ved os«.

Gid jeg havde vinger

På Brobjergskolen blev der set opad, mens 200 duer svingede sig til vejrs og markerede afslutningen på 108 års folkeskole-undervisning.

En af duerne skilte sig ud fra flokken og satte kursen tilbage mod skolen. I stedet for mod Læssøesgades skole, der nu skal huse mange af eleverne.

— Det er inspektøren, bemærkede skoleinspektør C.O.Rich.

Han bliver nemlig på skolen for at administrere særlige opgaver for skolevæsenet med fremmedsprogede børn. Samme sted som Finsensgades skoleinspektør Henning Bjer-

ring får kontor for at bistå viceskolelederen.

Inspirationen til duerne kom fra en af de mange fremmedsprogede elever, Brobjergskolen har undervist i de senere år.

Et vietnamesisk barn, der i et digt skrev: »Gid jeg havde vinger som en fugl«.

— Jeg vil gerne sige jer alle sammen tak for den varme og tryghed, I har været med til at give de mange børn, der er kommet hertil fra alverdens lande, på flugt fra krig og utryghed, sagde C.O. Rich, inden dagens sidste skoleflag blev taget ned for sidste gang.

Skoleinspektør Birgit Darr var med som skolevæsenets repræsentant ved alle tre skolelukninger.

Og alle tre steder sagde hun, at »jeg er lige så ked af det, som I er«.

Men hun så ud, som om hun mente det. Hver gang.

(FOTO: Axel Schütt)

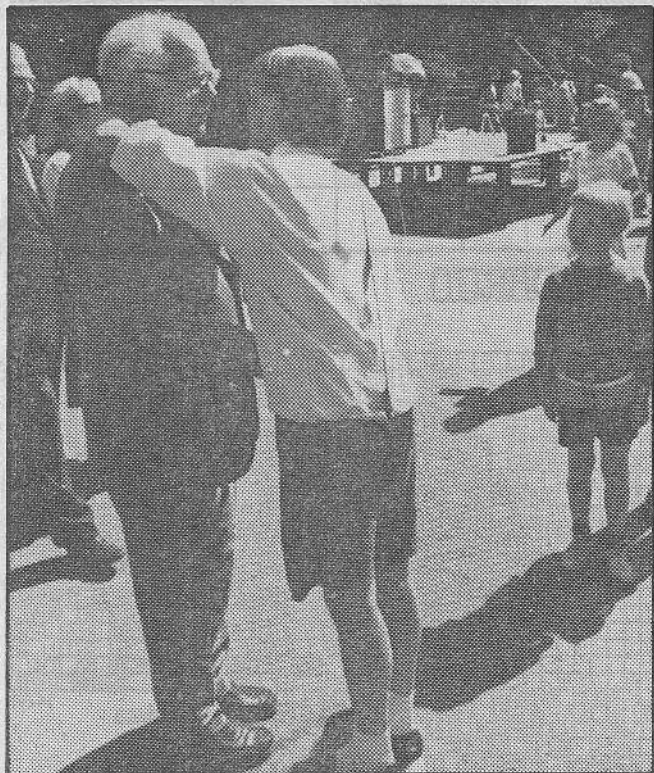
Den allersidste skoledag

Syv uger uden lektier. Og solen skinner. Hvad mere kan man ønske sig?

Ja, på tre midtby-skoler i Århus kunne man ønske sig den gamle skole tilbage. Men det ønske går ikke i opfyldelse. Brobjergskolen, Finsensgades skole og Ny Munkegade skole havde i bogstaveligste forstand sidste skoledag i går.

Lukningen blev markeret med sang, is, balloner og duer. Men trods feststemningen kom tårerne frem hos både børn og voksne.

■ Læs side 7

Farvel med et stort knus til Ny Munkegades skoleinspektør Sv. E. Bang-Sørensen fra Susanne i 9. klasse.

— Jeg starter på Samsøgades skole efter sommerferien, men flytter så nok hurtigt over i en anden skole. Jeg vil helst have så meget som muligt ud af 10. klasse, siger Susanne.

Hun har gået alle ni år på Ny Munkegade skole og havde en vemodig dag.

— Der er jo nogle af lærerne, man kommer til at holde meget af.

Den særlige Munkegade-ånd

DET STORE FREMMØDE i dag her i skolegården er udtryk for, at vi gamle elever ved lukningen af Munkegades skole vil markere at vi fra denne skole modtog en uddannelse, en holdningsgivende opdragelse og et fundament for fremtiden, som det var vanskeligt at hente på andre skoler.

Det vi tager afsked med i dag er den historiske Munkegades skole, idet vi må konstatere at indførelsen af den eksamensfrie mellemskole fra august 1951 betød, at Munkegades skole skiftede status - mistede sin særstilling i byens skolevæsen. Det er derfor en afsked med en fortid, som *ikke* er nutid.

Dette siges uden bebrejdelser mod skolens nuværende lærere og ledelse, men udelukkende for at konstatere, at det *der var* den kommunale mellem- og realskole fra 1910 ophørte med at fungere efter disse principper i 1951.

Der kan være mange meninger om denne ændring af skolevæsenet - og specielt af vor skole - men givet er det, at den såkaldte Munkegade-ånd var noget, som var stærkt knyttet til de elitære (eliteprægede) målsætninger, som skolens ledelse arbejdede efter. Vi skal i dag ikke tage afsked med »Den højere borgerdrengekole«, som eksisterede i Vestergade fra 1847 og til februar 1890, da skolen flyttede hertil. Denne oprindelige skole var en betalings-skole, men fra april 1912 blev det en kommuneskole. Det er altså perioden 1912-1951 vi i dag mindes.

Optagelsen til underskolen var officielt ikke nogen udvælgelse, men var baseret på et ganske bestemt optagelsesområde, som Ny Munkegades skole skulle tage sine drenge fra. Helt retfærdigt gik det vel ikke altid til, og for mit eget vedkommende kom jeg ind selv om jeg boede på den forkerte side af Nørre Allé.

Optagelsen til 1. mellem var derimod præget af en udvælgelse, som i nutiden ville blive betragtet som værende umenneskelig. For at komme ind i Munkegades skoles mellemskole-afdeling skulle man passere en meget kraftig optagelsesprøve, som blev indledt med en skriftlig eksamen. De der suverænt klarede denne prøve, var optaget, medens resten måtte igennem et fornyet udskillesløb i form af mundtlige prøver. Derimod fik skolens lærere på *denne måde* et udvalgt elevmateriale at arbejde med;

DENNE ELITÆRE UDVÆLGELSE af eleverne gav sig også udtryk i, at det var en fremragende lærerstab, som søgte til Munkegades skole.

Tænker man tilbage på sin egen skoletid kan man konstatere, at mange af ens lærere uddannede sig ved siden af deres lærergerning enten til poster i handelsskolerne eller ved uddannelse på universitetet i fritiden med henblik på senere karriere i gymnasieskolen.

Vores læreres engagement og ønske om videreuddannelse betød nattearbejde for dem. Således læste vores engelsklærer russisk om natten, hvilket gik tydeligt ud over hans undervisningskapacitet i dagtimerne. Men han blev senere tilgivet, idet han endte som professor i russisk ved Københavns Universitet.

Det var *ikke* lærere, som kom her for at få tiden til at gå med fast arbejde, nej det var lærere, som ville udnytte mulighederne for at give en undervisning på højt plan.

Det elitære blev yderligere understreget af, at der årligt blev stillet krav til eleverne. Prøver skulle gennemføres, og manglende indsats blev påtalt.

Min egen tid på Munkegades skole var præget af den Anden Verdenskrig. Begivenheder i ens skoletid,

som man ikke rigtig forstod rækkevidden af, kan alle erindre. For mig står 9. april 1940 meget kraftigt mejslet i erindringen. Det er mærkeligt at tænke sig, at skolen begyndte til normal tid kl. 8.00. I min klasse havde vi i den første time *den dag* historielæreren Christian Westh, og han redegjorde for den alvorlige situation for landet, men det jeg tydeligst erindrer er, at han bad Fadervor og lyste velsignelsen over landet. Dette gjorde han på en meget smuk måde for os, som netop var begyndt i 5. klasse.

Under besættelsen var arrestationen af vores lærer Peter Schulz en tragisk begivenhed, men som også var med til at give et sammenhold på skolen ud over det sædvanlige, suppleret med stolthed over Schulz's indsats. Da Schulz blev deporteret til en tysk koncentrationslejr, fulgte alle hans skæbne med stor bekymring - ikke blot lærerne - men i lige så høj grad eleverne. Da Schulz efter krigens afslutning vendte tilbage til skolen, var han nok mærket af opholdet, men han havde fortsat den gamle udstråling, som gjorde ham til et samlingspunkt.

Den tredje ting jeg vil nævne fra denne periode var skolens tilbagevenden fra Frederiks Allé skole 18. juni 1945. Skolen kom tilbage efter 2½ års bortvisning. Ser man på det gamle billede, hvor lærere og elever med overlærer H. J. Baden på fløjen marcherer op igennem Ny Munkegade, fyldes man med nostalgiske fornemmelser.

BILLEDET GIVER også andre nostalgiske tanker, når man ser Maja Gammelgaards boghandel, som ikke havde omsætning på grund af en charmerende betjening, men udelukkende eksisterede på grund af nærhedsprincippet. Man sender også en tanke til den lille chokoladeforret-

MEL: SKOLEMESTERENS SANG

NYE TIDER, NYE SKIKKE - ALT FORGÅR,
DU DOG STADIGVÆK I MUNKEGADE STÅR,
INDEN LÆNGE MÅ DU FØLGE TIDENS KRAV,
SELV OM LÆRDOM DU SÅ MANGE GAV,
SKØNT MAN DIG EN ANDEN FREMTID BYDE VIL:
MUNKEANDEN LÆNGE LEVE VIL.

KNAPT HALVANDET SEKEL NU ER SVUNDET HEN,
SIDEN DU BLEV SKABT. OG MANGE STORE MEND
BLEV SOM DRENGE AF DIN LÆRERIGE HÅND
GIVET KLOGSKAB, PLIGT OG MUNKEÅND,
SKOLEKLOKKEN SNART FOR SIDSTE GANG NU SLÅR.
MUNKEGADERENGEN DOG BESTÅR.

FYLDT MED VEMOD ER VI SAMLET HER I DAG,
TYVE, TREDIYE, FYRRE ÅR DER LIGGER BAG,
SIDEN VI FOR SIDSTE GANG BLEV RINGET UD,
GLADE BLEV VI, DA DU SENDTE BUD:
"KOM, TAG AFSKED, LAD OS MINDES SVUNDNE ÅR,
NU, HVOR JEG EN ANDEN STATUS FÅR."

GEMMEM ÅRENE MAN BØD DIG LIDT AF HVERT,
ÆNDRED' MANGT AF DET, DU ELLERS HAVDE KERT:
LEGEMSØVELSER NU EFTER HUNDRED' ÅR
PLUDS'LIG SKULLE KRÆVE BEDRE KÅR,
BAD MED LYS OG VARME NU DER VÆRE SKU',
DET BLEV "SVAMPESALENS" WATERLOO ;

SELV VOR GALGEBAKKES FÆLLED - UDEN GRÆS
SVARED' IKKE MER' TIL TIDENS SKOLERES,
OG "DENPERMANENTES" VAND VAR BLEVET KOLDT,
- SKØNT DET STADIG EL'VE GRADER HOLDT ;
UD KOM GAMLE SKOLEPULTE, SOM HVER DAG
TROFAST SLED PÅ VORES BUKSEBAG.

ENGANG SANG MAN MORGENSANG FØR DAGES START,
DA DEN STRØGET BLEV, MAN KONSTATERED' SNART,
AT DEN FØRSTE TINES HJEMMELEKTIE BLEV
KNAPT SÅ FORBEREDT AF EN ELEV,
THI, MENS LÆRERNE OG SKOLENS LEDER SANG,
KUNNE LEKTIELÆSNING NÅES - ENGANG ;

OG ENGANG MAN KUNNE PÅ "DET LILLE HUS"
- UDEN LARMEN FRA CISTERNEVANDETS BRUS -
FÅ EN SMØG OG LÆRE SALMEYERS I FRED,
MEN, DET GODE VARER SJÆLDENT VED ;
SÅ, EN SKØNNE DAG VAR OGSÅ DET FORBI,
VI I "TRÆK OG-SLIP" SKU' SIDDE I ;

KVINDEKAMPENS ÆRA OGSÅ RAMTE DIG,
SKOLEGÅRDEN - ELLERS SKABT FØR DRENGELEG -
NU BLEV FYLDT MED SJIPPETØV OG HINKESTEN,
ANKELSKOKKER, LANGE PIGEBEN ;
GAMLE VEN, DU KLARED' OGSÅ DETTE CHOK,
MEN, NU SKAL DET ALTSÅ VÆRE NOK.

ÅRHUS BY VIL SNART ET AKTIV MINDRE HA',
MUNKEGADEDERENGE EJ MAN LÆNGER' KA',
BYDE PÅ, NÅR KRAV OM KLØGT OG VID OPSTÅR,
MEN EN PLADS DU I ANALEN FÅR,
TAK FRA OS, SOM DU EN START I LIVET GÅ',
VI FORENER I ET HØJT HURRA.

AGNER HANSEN
ÅRGANG 51

VED LUKKETID FOR NY MUNKEGADES SKOLE

Mel.: Der dukker af disen min fædrene jord

Nu lukker en skole, der stod på sin grund
i henimod hundrede år.
Den faldt for et hug, skønt den stadig var sund
og blomstrede som i sin vår.
Den dannede rammen om lærdom og leg,
om piger og drenge på vej.
Dens navn var til gavn
for børn i dens favn,
når de satte kurs ud af havn.

Der stod om vor skole den største respekt,
og det har vi solet os i,
for slægt efter slægt har med stolthed lagt vægt
på ry i dens biografi.
Det var måske mindre et slid end det ry,
der hjalp os på vej i vor by.
Og alle er vel
i gæld til lidt held
på vej mod at klare sig selv.

En skole er noget med snærende bånd,
det føler det legende barn,
og noget med at blive taget ved hånd
og sprælle i pligternes garn.
Men Ny Munkegade var nok noget mer',
for dér ha'de ånden kvartér.
I hele sin færd
husered' den dér
og hjemsøgte gerne enhver.

Den talte bestandig om sandhed og ret,
om altid at være reel
og aldrig at smudse sin skoles portræt
med snavs fra sit livs karrusel.
Om det så var ord, der har sat sine spor
som frø i en jord, hvor de gror,
det kan ved appel
omkring et farvel
nok spørge et sted i os selv.

Vi gik i en skole, der prægede os,
nu lukkes den ved et dekret.
Men minderne om den vil leve på trods
af sorg over det, der er sket.
Dem kan de bestemt ikke komme og ta',
for dem har vi lov til at ha'.
Vel er de på træk,
men får intet knæk,
og ingen kan spare dem væk.

S L U T

=====

Mel.: Skuld gammel venskab.

Nu lukkes skolens gamle port,
en æra er forbi.
Så sker dog det, vi har forsvor't .
-- Hør vor afskeds-elegi:
Vor gode gamle Munke-borg,
vi opgi'r dig med sorg.
Vi ved nok, hvad vi skylder dig:
Du fik sat os godt i vej.

Hvad var den "Munkegade-ånd" ?
Den skildres vist sådan:
"Tag skæbnen i din egen hånd,
vis, du både vil og kan."
Endog Gestapo fandt det svært
at knække sådant sind.
De bød: "Gør nu torturen streng
- han er Munkegadedreng !"

Vi fik et kundskabs-fundament
på dette kære sted.
Hvor vi har os i livet vendt,
var vor børnelærdom med.
Vi stod os - hver jo på sit plan,
fra ismand til dekan.
Jørn Hjorting nå'de ærens top
med sin husmor-plade-pop.

Med tiden blev du bygget om:
den store sal blev delt,
og dystre ganges klosterpræg
det blev nu formildet helt.
Ja, drengeskolen blev endog
et halvvejs jomfrubur.
Og derfor var det også slut
med din friluftstissemur.

De unge, som du opad hjalp,
som du en fremtid gav,
de evned nu at flytte ud
- så du gravede egen grav.

Du gjorde støt din bitre pligt:
at tømme dit distrikt.

Men vi her ved til sene år:
Herfra vores verden går.

HP.

Kronik

Af
Palle Juul-Jensen

Den særlige Munkegade-ånd er et begreb i Århus, i hvert fald blandt de elever, som har haft en del eller hele deres skoletid i Munkegades skole. Den blev også stærkt fremhævet i lørdags ved skolens lukning af medicinaldirektør Palle Juul-Jensen, hvis tale vi her bringer. Det er ikke rimeligt eller fair at sammenligne nutiden med det, der var Munkegades skole. Når så mange mødte op i lørdags, var det ikke kun for at markere skolens lukning, men for at takke for det, vi modtog, men som vi først senere forstod betydningen af, understreger Palle Juul-Jensen.

ning, hvor vi i sæsonen fik byens bedste slikæbler.

Det var en anden tid, men også en tid præget af en stolthed over at være en del af skolen. Det gav sig blandt andet udtryk i den oppakning, som skolens sportshold mødte i lokale skole-turneringer. I min underskoletid var Munkegades skoles fodboldhold langt det bedste blandt byens skoler, og jeg erindrer endnu et opslag i læskuret, hvor man annoncerede finalen i årets skoleturnering i fodbold med Fjordsgades skole. På plakaten var nederst anført med store bogstaver: »Kom i god tid. Århus Stadion har kun plads til 21.450 tilskuere«.

I underskolen var vi en del naive elever som mødte op i god tid. Vi fik plads.

Nutidens unge befries fra mange af datidens sygdomssvøber gennem et udvidet vaccinationsprogram, som ikke eksisterede, da de fleste af os gik i skole. Men skolen gav os en naturlig immunisering, således at overlevelse også betød, at vaccinationer var ganske overflødige. Bygningernes kvalitet var yderst ringe, specielt gymnastiksalen og træbarakkerne med toiletterne. Hvis man ikke her opnåede en naturlig immunisering, så er der ikke tvivl om, at Munkegadedrengene fik det på den permanente badeanstalt i Risskov, hvor vandets kvalitet oftest var under al kritik, og hvor mave-tarmkanalens naturlige eller unaturlige funktion hos Trøjborg-

borgerne var bestemmende for Munkegadedrengenes helbredstilstand og opbygning af naturlige forsvarsmekanismer.

Det kan ikke skjules, at der på skolen blev krævet disciplin. Man skulle stå i række, inden man gik ind fra frikvarteret, og vé den, som ikke stod korrekt på sin plads.

Denne disciplin tog overhånd ind imellem. Under den strenge vinter 1941 døde en dreng på Skovvangsskolen, idet han på grund af det glatte føre under løb i skolegården ramte hovedet imod granitkanten på drikkekummen. Dette var på et tidspunkt, hvor neurokirurgien endnu ikke var kommet til Århus, og drengen døde af en blødning uden for hjernen. Dette medførte løbeforbud i skolegården på Munkegades skole. Og overholdt man ikke dette løbeforbud, så havde skolegårdsinspektøren til formålet anskaffet et meget tykt tov, som han bandt en knude i enden af. Dette tov, kaldet »tampen«, blev anbragt i den gamle gymnastiksal, og de der blev taget i at løbe i skolegården, fik af »tampen« på det dertil indrettede sted. Det havde en forrygende forebyggende virkning, for seancen kunne følges gennem de små vinduer, som sad i redskabsrummet og omklædningsrummet til gymnastiksalen.

DENNE DISCIPLIN forsvandt senere. I efteråret 1987 aflagde jeg skolen et besøg. Baggrunden var, at jeg

til et foredrag om min uddannelse skulle bruge nogle billeder fra skolegården. Hvis vores tidligere gårdinspektør, afdøde Magnus Lillieroth, havde mulighed for at vende tilbage et kort øjeblik, ville han var blevet forbavset over den uorden og manglende disciplin, som herskede i skolegården. Han ville ikke kun være blevet forbavset over, at der gik piger i skolen. Men da mange af disse piger tillige trak vejret igennem en Grøn Cecil er der for mig ingen tvivl om, at Lillieroth øjeblikkeligt ville have bedt om at vende tilbage til det sted, hvor han er nu.

Det var ikke moderne pædagogiske principper, som prægede skolen. Selv i modificeret form var det ikke gået i dag. Men der stod respekt om skolen, og dermed om dens elever. Derfor kunne drengene fra skolen gå direkte fra eksamensbordet og ud til job.

Samtidig ligger der nok i hver enkelt af os fornemmelsen af et holdningsskred; fra det vi blev indpodet og fik af holdninger og så over til nutidens forhold til skole og samfund.

Det vi skal tage afsked med i dag er »Munkegade-skoleånden«. Vi kan ikke slutte med at udbringe et leve for Munkegades skole, for den er officielt lukket. Men, vi kan slutte med et leve for »Munkegadeånden« - den ånd som eksisterede.

Og lad os så, som Lillieroth ville have krævet det, råbe taktfast og højt.

PALLE JUUL-JENSEN

ÅRHUS

*i ugen
der
kommer*

Medicinaldirektør Palle Juul Jensen, som har gået i skole på Ny Munkegades skole, holder lukketale.

Gamle elever siger farvel til skolen

En hel del mennesker synes, at når Ny Munkegades skole lukker med udgangen af dette skoleår, så skal det ske med manér.

En festkomité af tidligere elever og lærere har derfor sammensat et stort program, så alle kan sige farvel til skolen lørdag 18. juni.

Klokken 13 mødes man på Bispetorv og går med fane og musik i spidsen til skolen, hvor skoleinspektør Bang-Sørensen og festkomiteens formand Sv. Å. Kjøgs siger goddag med et par opvarmende ord.

Og bagefter, når borgmester Thorkild Simonsen og medicinaldirektør Palle Juul-Jensen også har sagt et par ord, er der korsang — leveret af herrekoret Arion.

Sammen med gamle kendinge og nye elever vil man derefter kunne nyde et glas øl, kigge på skolen en sidste gang og se gamle film om skolen.

Århus Kommunens Stifts Tidende

Kannikegade 14 - 8000 Århus C - Tlf. 06 12 40 00

195. ÅRGANG. NR. 57871 LØRDAG 25. JUNI 1988

Stop for salg af skole

Århus Kommune skal finde ud af, om det overhovedet kan betale sig at sælge til Brdr. de Linde

Af Frank Stjerne

Nogle kraftige husejerskrav fra byggeselskabet Brdr. de Linde og et kraftigt voksende elevtal på Samsøgade Skole har nu fået socialdemokraterne og de konservATIVE i Århus Kommunes økonomiudvalg til at stoppe kommunens salg af Ny Mun-

kegade Skole til byggeselskabet.

Flere grupper, der har haft foretræde for udvalget, har lagt så mange facts på bordet, at udvalget vil have en nærmere økonomisk redegørelse for, hvad salget af skolen kan komme til at koste kommunen i ekstra lejeudgifter.

Flere aftenskoler har fået tilbud

fra Brdr. de Linde på leje af lokaler, hvor kvadratmeterprisen er oppe på 550 til 600 kr. om året. Med en salgspris på 14,1 mio. kr. vil bygningerne kunne forrentes med en leje på ca. 400 kr. årligt pr. kvadratmeter.

Idrætssamvirket har også godtgjort, at der bruges 7-8000 idrættstilmer hvert år i alle de fire gymnastiksale, som står over for salg. Idrætsklubberne har ingen mulighed for at

finde andre kommunale lokaler, og derfor kan de se frem til at betale 1 mio. kr. årligt leje af de lokaler, som de bruger dag. I sidste ende kommer kommunen også til at betale det.

— Derfor er vi nødt til at finde ud af, hvor stort lejebehovet er, før vi sælger Ny Møllegade Skole, for det kan jo ikke betale sig at sælge, hvis kommunen

3-4 mio. kr. for at leje sig ind i disse gamle lokaler efter et salg, siger nu valgets næstformand, Henning Schou (K).

Derfor er salget indtil videre uklar. Men det ligger fast, at Samsøgade Skole sælges til Danmarksgade Center pr. 1. september for 14,1 mio. kr.

1988/89

Det var trist at lukke VORES skole

Denne bog indeholder forevigt mange lyse minder

Den blev født af en fransynet lærer

Den afsluttes hermed af en munkesald dreng

Peter L. Laurson